

Primavera 2019

ABONAMENT 31

Sabine Meyer, clarinet

Carmen Avivar, soprano

Marina Rodríguez Cusí, mezzosoprano

Empar Canet, narradora

CORO NACIONAL DE ESPAÑA

ORQUESTRA DE VALÈNCIA

Ramón Tebar, director

Sala Iturbi

Divendres

05/04/2019

19.30

CULTURAL VALÈNCIA

UN PALAU OBERT

PALAU DE LA MÚSICA
VALÈNCIA

AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA

Programa

I

Carl M. von Weber
(1786-1826)

Oberon (obertura) (aprox. 10')

**Concert núm. 1 per a clarinet
i orquestra en fa menor,
op. 73** (aprox. 20')

Allegro

Adagio ma non troppo

Rondo: Allegretto

II

Felix Mendelssohn
(1809-1847)

El somni d'una nit d'estiu
(aprox. 60')

Ouverture - Allegro di molto

Scherzo: Allegro vivace

Marxa dels elfs: Allegro vivace

Cançó amb cor (Serps multicolors):

Allegro ma non troppo

Intermezzo: Allegro appassionato

Notturmo: Con moto tranquillo

Marxa nupcial: Allegro vivace

Marxa funebre: Andante comodo

Dansa dels trompellots

(Bergamasca): Allegro di molto

Intermezzo: Allegro vivace

Finale (Junt al foc mig apagat):

Allegro di molto

Sabine Meyer, clarinet
Carmen Avivar, soprano
Marina Rodríguez Cusí, mezzosoprano
Empar Canet, narradora
CORO NACIONAL DE ESPAÑA
ORQUESTA DE VALÈNCIA
Ramón Tebar, director

Orquestra de València. Any LXXVI, concert núm. 3556

Coro Nacional de España

Dirigit en l'actualitat per Miguel Ángel García Cañame-ro, va ser fundat per Lola Rodríguez de Aragón amb la denominació inicial de Coro de la Escuela Superior de Canto. Va oferir la seua primera actuació el 22 d'octubre de 1971 interpretant, junt amb l'Orquesta Nacional de España, i dirigits per R. Frühbeck de Burgos, la **Simfonia núm. 2 "Resurrecció"**, de G. Mahler. Al capdavant del Coro Nacional de España s'han succeït diversos directors artístics de sòlida formació i àmplia experiència en la direcció coral. El seu repertori, molt ampli i variat, comprén des d'obres a *cappella*, de totes les èpoques i estils, a les grans composicions simfònicocorals. Realitzen una dedicació preferent a la música espanyola, la recuperació i difusió de la qual constitueix un dels principals objectius de la formació. Al llarg de la seua història directors de reconegut prestigi internacional han estat al capdavant del Cor, com a R. Frühbeck de Burgos, A. Ros-Marbà, J. López Cobos, J. Pons, A. Ceccato, S. Celibidache, I. Menuhin, R. Muti, E. Inbal, P. Maag, Tan Dun, T. Koopman, S. Bychkov i J. Nott, entre d'altres. Entre les seues actuacions destaquen la participació en el Festival de Tardor de Bucarest i a Dresden amb la Filharmònica de Dresden i R. Frühbeck de Burgos, en 2007; els concerts oferits a Toulouse amb l'Orchestre National dirigida per J. Pons, en 2010; i la visita al Lincoln Center de Nova York, a l'octubre d'eixe mateix any. A això se suma la participació recent en prestigiosos festivals nacionals com els de Canàries i Granada. En l'actualitat, a més de treballar en estreta col·laboració amb l'Orquesta Nacional de España, el cor ha intensificat les seues col·laboracions amb destacades formacions nacionals i estrangeres, la seua dedicació als concerts polifònics i les seues activitats socioeducatives.

Ramón Tebar

Fou nomenat director titular i artístic de l'Orquestra de València el 2017. Està considerat un dels directors d'orquestra espanyols amb més trajectòria de la seua generació. És principal director invitat del Palau de les Arts Reina Sofia (des de 2015); director musical i director principal de la Florida Grand Opera (des de 2010; és el primer director espanyol a ser nomenat director musical d'una companyia americana d'òpera); director artístic de la Palm Beach Symphony (des de 2007); director artístic de l'Opera Naples (des de 2014), i director musical del Festival de Santo Domingo (2009 a 2015). Posseix una versatilitat musical en què destaca el seu treball tant en el repertori operístic com simfònic. Entre les orquestres que ha dirigit recentment o que dirigità durant esta temporada es troben la Philharmonia Orchestra de Londres, les simfòniques de Cincinnati, Sant Petersburg, de la Ràdio de Bulgària, de l'Estat Rus i de la Ràdio de Munic, Filharmònica de Malàisia, Orquestra de Rouen, Het Gelders Orkest, Philharmonia de Praga i la majoria d'orquestres espanyoles, com l'ONE, ORTVE, simfòniques de Barcelona i Galícia i Orquestra de València, entre altres. Ha dirigit en els teatres Regio di Torino, Regio de Parma, Òpera de Cincinnati, Colón de Buenos Aires, Òpera de Viena, Gran Teatre del Liceu, Royal Festival Hall, Philharmonie de Colònia i Concertgebouw d'Amsterdam. Ha rebut premis i distincions com ara Director de l'Any Henry C. Clark de la Florida Grand Opera en 2010 i 2013, i Top 20 under 40 del Miami Herald, i va ser inclòs en els 100 espanyols de la Marca Espanya. En 2014 va ser guardonat amb la Creu d'Oficial de l'Orde del Mèrit Civil en reconeixement a la seua labor cultural per SM el Rei d'Espanya Felip VI.

Ha realitzat gravacions per a Unitel Classica, Universal Music i Decca.

Siguix l'artista en: www.ramon-tebar.com

 Ramón Tebar
 @jrtebar
 ramon_tebar

Sabine Meyer, clarinet

Nascuda a Crailsheim (Alemanya), va estudiar amb Otto Hermann a Stuttgart i Hans Deinzer a Hannover. Va començar la seua carrera en l'Orquestra de la Ràdio de Baviera i va seguir com a primer clarinet de la Filharmònica de Berlín, lloc que va abandonar per a treballar exclusivament com a solista. Al llarg de 25 anys, ha realitzat nombroses gravacions i ha tocat regularment en tota Europa, Brasil, Israel, Canadà, Àfrica, Austràlia, Japó i Estats Units. Ha tocat amb més de 300 orquestres diferents. Ha treballat com a solista amb orquestres com Filharmònica de Viena, Simfònica de Chicago, Filharmònica de Londres, NHK de Tòquio, Orquestra de la Suisse Romande, Filharmònica de Berlín i Orquestra de la Ràdio de Viena entre d'altres. Sabine Meyer treballa habitualment en l'àmbit de la música de cambra col·laborant amb Heinrich Schiff, Gidon Kremer, Leif Ove Andsnes, Fazil Say, Quartet Modigliani, Quartet de Tòquio o Quartet Schumann. En 1983 va fundar el Trio di Clarone amb Reiner Wehle i Wolfgang Meyer. El seu repertori inclou composicions no habituals de Mozart i obres d'autors contemporanis. En els últims anys ha realitzat projectes innovadors com les seues col·laboracions amb el clarinetista de jazz Michael Riessler. Sabine Meyer ha gravat nombrosos CD en els últims anys per a EMI. Ha gravat per a Deutsche Grammophon i Sony. El repertori gravat comprén des de Mozart fins a compositors contemporanis. Per a Sony va gravar recentment **Mozart Arias** (arranjament per a clarinet). Ha rebut 8 vegades el Premi Echo. Sabine Meyer ha estat distingida amb el Niedersachsen Prize, Brahms Prize per l'Associació Brahms de Schleswig Holstein (2001) i és membre de l'Acadèmia de les Arts d'Hamburg. En 2010 va rebre la condecoració de Cavaller de les Arts i les Lletres del Govern francès.

© RUVOLO

Carmen Avivar, soprano

Va estudiar cant al conservatori Superior de Música Joaquín Rodrigo de València, amb Consol Rico i Ana Luisa Chova, obtenint matrícula d'honor i Premi Extraordinari Fi de Carrera. Es perfecciona amb músics com M. Olivero, E. Obraztsova, A. Peters, M. Zanetti, M. Burgueras, L. Petri i F. Collado. Va rebre el premi per a cantants espanyols en el concurs XLI Francisco Viñas i en el Mirna Lacambra. Farà el seu debut amb **Lucia di Lammermoor**. Entre els seus rols més importants destaca **La traviata, Lucia di Lammermoor, La bohème, La somnàmbula, Dido i Enees, Gianni Schicchi, Die Zauberflöte i Pinocchio**, als teatres La Faràndula Sabadell, Palau de la Música de València, teatre Ponchielli de Cremona (Itàlia), Teatre de Bad Ischl (Àustria) Teatre Principal de Castelló, Gran Teatre d'Alcoi, Alacant, Elx, Auditori de Múrcia i Espai Rambleta València. Ha treballat amb Francisco Valero-Terribas, Alberto Argudo, Francisco Collado, Cristóbal Soler, García Asensio, Francesc Estévez, junt amb la Simfònica del Vallés, Orquestra de València, Orquestra Palau de les Arts Reina Sofia, Orquestra de la Marina Alta, Orquestra Simfònica de Castelló, Orquestra Fundació Eutherpe, Banda Municipal de València i Banda Municipal de Castelló. En el repertori simfònic i oratori ha cantat: **Exsultate Jubilate, Rèquiem** de Mozart, **Passió segons sant Mateu, Glòria** de Vivaldi, **Carmina Burana, Missa en do menor** de Mozart, **Magnificat** de Bach, **Rèquiem** de Faurè, **Canticos Nupciales** de J. Rodrigo, **Missa Solemnis** de Mozart, **Simfonia núm. 9** de Beethoven o **Stabat mater** de Rossini. En sarsuela, canta **Bohemios, La tabernera del puerto, Luisa Fernanda, La revoltosa**, així com en recitals de música de cambra i cançó espanyola. Actualment és membre del Cor de la Generalitat Valenciana i participa en produccions de **Turandot, Luisa Fernanda, Borís Godunov i El gato montés**. Actua com a solista en **Canturia Cantada**, obra del compositor i pianista Carles Santos. Participa per a TVE 2 en els Premis Max 2017 amb el director i actor escènic Joan Font.

Marina Rodríguez Cusí, mezzosoprano

Naix a Setaigües (València), cursa els seus estudis al Conservatori Superior de Música de València, especialitat de Cant amb Ana Luisa Chova obtenint el Premi d'Honor Fi de Carrera. Després de debutar amb *Cherubino* **Le nozze di Figaro** al Palau de la Música de València, ha interpretat entre d'altres: *Zenobia* **Radamisto**

d'Handel, *Hermia* **A Midsummer Night's Dream**, *Ottavia* **Ottone** **L'incoronazione di Poppea**, *Cornelia* **Giulio Cesare**, *Disinganno* **Il Trionfo del Tempo e del Disinganno** **Polinesso** **Ariodante**, *Madame La Rose* **La Gazzetta**, *Pippo* **La Gazza ladra**, *La Marchesa* **Melibea** **Il viaggio a Reims**, *Smeton* **Anna Bolena**, *Suzuki* **Madame Butterfly**. *Romeu i Capuleti e i Montecchi*, *Olga* **Eugene Onegin**, *Tia Princesa* **Sor Angèlica**. *Siebel* **Faust**, *Bersi* **Andrea Chénier**, *Azucena* **Il trovatore**, **Tancredi**, **La raboseta astuta**, **Otello**, **Das Rheingold**, **Götterdämmerung**, **Der Fliegende Höllander**, **Salomé**, **Der Rosenkavalier**, **Die Fledermaus** en Teatro Reial de Madrid, Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Arriaga i Euskalduna de Bilbao, Palau de l'Òpera de La Corunya, Kursaal de S. Sebastià, Campoamor d'Oviedo, Gayarre de Pamplona, Maestranza de Sevilla, Villamarta de Xerés, Miguel Delibes de Valladolid i internacionals Golden de Palerm, Alte Oper Frankfurt, Staatsoper d'Hamburg, Concertgebouw d'Amsterdam, Musikverein de Viena, Salle Pleyel de Paris, Festival Pergolesi-Spontini de Jesi Itàlia, actuant sota la direcció de Ros-Marbá, A. Zedda, P. Maag, M. A. Gómez Martínez, J. Pons, V. Pablo Pérez, M. Haselböck, O. Dantone, V. Petrenko, W. Christie, S. Young i L. Mazel entre altres. Ha gravat en CD **El sombrero de tres picos** per a la Warner amb Orquesta Filarmónica de Gran Canaria. DVD **Il ritorno d'Ulisse in patria** dirigida per William Christie i Les Arts Florissants. DVD de **La rabosa astuta** L. Janáček dirigida per Kent Nagano versió animada en Castellano-Català, a més de la **Missa en re** de Dvořák amb l'Orquestra Sinfònica de Navarra i Antoni Wit per a Naxos i **La isla desolada** Cantata de T. Marco per a IbS classical.

Empar Canet, narradora

Formada en el Teatre a Banda de València i a l'Escola Philippe Gaulier de Londres. Comença la seua trajectòria amb Moma Teatre: **Basted** (1988), **La cantante calva** (1991), **Borja-Borgia** (1995) o **Nascuts culpables** (2000), dirigides per Carles Alfaro. Ha participat en nombrosos projectes de companyies com Teatre Micalet, **Ballant Ballant** (1996), **La ruleta russa** (1998), **La ronda** (2002), **Un Deu salvatge** (2013) o **Ser o no res** (2015); o **La Pavana**, o el seu director Rafa Calatayud, **Naturalesa i propòsit de l'univers** (1999), **Teràpies** (2004). Ha intervingut en produccions del Centre Dramàtic Nacional o de Teatres de la Generalitat Valenciana amb directors com Joaquín Hinojosa, Jorge Picó, Bigas Luna, Inma Sancho, Eva Zapico o Jaume Policarpo. També ha sigut narradora en concerts com el de **Cinc segles de música valenciana** o **Sports and divertiments**, dirigida per Joan Cerveró. Alguns dels seus últims treballs son **Cinc actrius lligen Rodoreda** (2015), **Vània** (2016), **Els quatre genets** (2017), **Els Nostres** (2018) i **Faust** (2018). A més, té una llarga experiència en audiovisual. Hem pogut veure-la en la televisió en sèries com **La Vall**, **Parani**, **Senyor Retor**, **l'Alqueria Blanca**, **Cuéntame**, **Hospital Central**, o **Flor de Mayo** i en telefilms com **Tocant el mar**, **El cruce** o **Esprint final**. En el cine ha participat en pel·lícules com a **Bala Perdida**, **Intrusos en Manases** o **Lagartijas**. Compagina el seu treball d'actriu amb el d'ajudant de direcció i amb la docència. Ha rebut premis com el de la crítica de València i el de l'AAPV a la millor interpretació femenina d'audiovisuals.

Notes al programa

EN EL MÀGIC REGNE DE LES FADES

Weber: Obertura d'Oberon. Concert per a clarinet i orquestra núm. 1 en fa menor, op. 73

Estrenada amb gran èxit el 12 d'abril de 1826 en el Covent Garden de Londres, **Oberon**, “gran òpera romàntica i de fades” en tres actes basada en un confús llibret de Planché inspirat en el poema èpic de Wieland publicat en 1780, va constituir el testament operístic de Weber, que moriria a la capital anglesa a penes dos mesos després. Wagner, hereu reconegut de l'autor de **Der Freischütz i Euryanthe**, va denominar les obertures del seu il·lustre predecessor en el càrrec de *Kapellmeister* en la cort real de Saxònia com a “visions fantasmadramàtiques”. Les obertures weberianes no són ja introduccions de caràcter neutre o intercanviables, com succeïa en tantes òperes del XVIII o inclús en algunes de Rossini, sinó, com assenyala Beaujean, “verdaders condensats simfònics de les característiques desplegades en l'obra escènica que seguix”.

Weber exposa ací per primera vegada un ventall complet d'elements constitutius de l'imaginari romàntic: poesia nocturna del bosc, pintoresquisme exòtic, llegendes medievals i cavalleresques, visions demoníiques i sortilegis fantàstics de contes de fades. L'obertura d'**Oberon** transporta a l'oient, des de l'evocador motiu de tres notes enunciat per la trompa en els seus compassos inicials, a eixa esfera màgica i misteriosa on habiten el rei dels elfs, *Puck* i *Titània*, que amb tant èxit explotarà el jove Mendelssohn, eixe mateix any, en l'obertura d'**El somni d'una nit d'estiu**.

Temps arrere, en 1810, Weber va conèixer a Darmstadt a Heinrich Baermann, primer clarinetista durant quasi tres dècades de la Capella reial de Munic i solista molt desitjat en gires de concerts per tota Europa. Baermann no sols va ser un gran virtuós de l'instrument; a la manera d'Anton Stadler amb Mozart o, posteriorment, Richard Mùhlfeld amb Brahms, va ser responsable que Danzi, Meyerbeer i especialment els seus amics Weber i Mendelssohn —que va escriure per a ell i el seu fill Carl les **Konzertstücke op. 113 i 114**— contribuïren a l'enriquiment d'un repertori que, en el primer terç del segle romàntic, es trobava en ple desenvolupament.

Weber va escriure per a Baermann un concertino i dos concerts (tots ells en 1811) més tres partitures de cambra: les **Va-**

riacions sobre un tema de Silvana (1811), un extens **Quintet** (1815) i el **Gran duo concertant** (1816). El **Concert per a clarinet núm. 1** és, junt amb l'esmentat **Quintet**, la pàgina més cèlebre de tot este llegat. Entre ressonàncies mozartianes i accents preromàntics, l'obra desenvolupa l'estructura tripartida habitual en el gènere. Ja l'*Allegro* inicial, evocador d'un fogós esperit beethovenià en la primera intervenció orquestral, permet al solista evidenciar les possibilitats tècniques, tímbriques i expressives de l'instrument. En el bellíssim *Adagio ma non troppo* Weber desplega la seua imaginació orquestral en episodis com eixa sort de coral en què el clarinet dialoga amb les trompes, que pareix anunciar ja la poesia que animarà les boscoses seqüències nocturnes de **Der Freischütz**. Este emotiu passatge seria arreglat per Baermann per a clarinet i veus masculines, a manera de lament, en un concert a la memòria de Weber el 1831. Un resplendent *Rondo: allegro* culmina la peça amb tota l'exuberància i virtuosisme esperables.

Mendelssohn: El somni d'una nit d'estiu

Encara que en 1826 el jove Mendelssohn tenia ja un prometedor catàleg de pàgines orquestrals —integrat per un bon nombre de simfonies per a cordes, cinc concerts, dos obertures i la primera de les seues cinc simfonies numerades— no hi ha dubte que l'obertura **Ein Sommernachtstraum**, composta llavors, constituïx el definitiu i magistral despertar d'una escriptura que, per primera vegada, incorpora trets d'una absoluta i inconfusible personalitat.

A més de les tertúlies, lectures literàries i concerts dominicals, les representacions teatrals formaven part de les nombroses activitats culturals organitzades per la família Mendelssohn en el seu domicili berlinés. Les obres de Shakespeare, i en concret la seua comèdia **El somni d'una nit d'estiu** en la divulgada traducció de Schlegel, eren ben conegudes pel compositor adolescent que, probablement, va participar en alguna d'estes funcions domèstiques. El 19 de novembre de 1826, Felix i la seua germana major, Fanny, executaven la versió per a piano a quatre mans d'esta obertura davant un cercle d'amics. L'estrena pública, en Stettin, arribaria el 20 de febrer de 1827. Amb tota justícia, l'èxit va acompanyar des de llavors a esta incontestable obra mestra que des dels quatre pausats, aeris i lluminosos acords inicials a càrrec de les fustes ens transpor-

ta al regne màgic, habitat pels elfs i les fades i banyat per la llum lunar, d'*Oberon* i *Titania*. L'*Allegro di molto* subsegüent, proveït d'un virtuosisme instrumental i una refinadíssima paleta tímbrica repleta de troballes i subtileeses, il·lustra els diferents episodis de la intriga, com les fanfàrries de *Teseu* o els brams de *Bottom*, a càrrec de les cordes.

En 1843, i a petició del jove monarca de Prússia Federico Guillermo IV —que poc abans li havia encarregat una música incidental per a l'**Antígona** de Sòfocles—, Mendelssohn completarà este formidable treball novell amb la seua, no menys aconseguida, música escènica (entreactes, seqüències vocals i melodrames que acompanyen als episodis declamats) per a la comèdia shakespeariana, escoltada per primera vegada al Neuer Palais de Potsdam el 14 d'octubre d'aquell any sota la direcció del compositor (i, en la seua estrena pública, quatre dies després en la Schauspielhaus de Berlín). Entre els testimonis d'aquella memorable representació privada es trobaven Alexander von Humboldt, Bettina von Arnim, Niels Gade i el jove violinista Joseph Joachim.

Sobra dir que la nova música creada per Mendelssohn per a il·lustrar l'enrevessada peripècia del dramaturg isabelí manté miraculosament la unitat estilística amb l'obertura primigènia obertura, als temes i motius de la qual recorre de vegades. Entre els diversos números que la integren sobreïxen especialment el deliciós *Scherzo*, un prodigi d'aliatges tímbrics per als instruments de vent, que acompanya la trobada del donyet *Puck* amb una fada en un bosc pròxim a Atenes; la punnejant **Marxa dels elfs**, que pareix anunciar a Txaikovski; la **Cançó amb cor** en què fades i elfs adormen la reina *Titania*, que Humperdinck hauria inclòs gustós en el seu **Hänsel und Gretel**; el pertorbador *Intermezzo*, que descriu la inquietud de l'anelós *Hermia* en busca de *Lisandre*; la serenitat de la nit en el bosc paladejada per les trompes en el màgic *Nocturn*; la deliberada pompositat de la celebèrrima **Marxa nupcial** per a les espalles de *Hipólita* i *Teseu*; la ironia premarahleriana de la minúscula **Marxa fúnebre**; els accents burlescos de la **Dansa dels trompellots**; o la tornada a l'atmosfera etèria, quasi irreal, de l'obertura que vertebra i culmina el *Final*.

Juan Manuel Viana

SINOPSI

Acte primer

Teseu, duc d'Atenes, i Hipòlita, reina de les Amazones, ultimen en palau els preparatius per a la seua boda. Apareix Egeu queixant-se que la seua filla Hermia no vol casar-se amb Demetri perquè ama Lisandre. Teseu insta Hermia que es case amb Demetri i l'amenaça amb la mort o amb el celibat en cas de negar-se.

Acte segon

Aprofitant un moment de soledat, Hermia i Lisandre fugen i s'endinsen en el bosc. Apareix Elena que està enamorada de Demetri. Demetri decidix perseguir la parella pròfuga i Elena a ell.

Acte tercer

És la nit de sant Joan. El rei i la reina de les fades, Oberon i Titània, discuteixen en el bosc. Per a calmar-la i sotmetre-la a la seua voluntat, el rei ordena al guilopo follet Puck que arreplegue el suc d'una flor determinada que, abocat sobre les parpelles d'un dorment, fa que este, en despertar, s'enamore del primer ser que veu.

Acte quart

Apareix Elena. Oberon, commogut pel seu amor cap a Demetri, diu a Puck que prove amb ell, però el criat s'equivoca i goteja el líquid sobre els ulls de Lisandre qui, en despertar, s'enamora d'Elena. Ara Lisandre i Demetri rivalitzen per l'amor d'Elena. Oberon posa fi a la disputa i aplica el nèctar sobre els ulls de Demetri perquè ambdós hòmens acaben amant les dones que els corresponen, alhora que Teseu convenç Egeu perquè accepte la unió entre Hermia i Lisandre.

Acte quint

Després de la reconciliació entre Oberon i Titània se celebra una boda múltiple. Oberon: "Brillen alegres llums junt al foc mig apagat. I cada donyet i fada bote tan lleuger com l'au sobre els arços. I seguint-me, ballen i canten alegrement". Titania: "Repetiu primer esta cançó, acompanyant cada paraula amb melodiós trinat. I amb gràcia pròpia de fades, mà a mà, cantem i beneïm este lloc".

LIED UND CHOR

ERSTER ELFE

*Bunte Schlangen, zweigezüngt!
Igel, Molche, fort von hier!
Daß ihr euren Gift nicht bringt
in der Königin Revier!
Fort von hier!*

CANÇÓ I COR

PRIMERA FADA

Serps multicolors de llengua bifida,
eriçons, tritons, fugiu d'ací!
No us acosteu amb el vostre verí
als dominis de la nostra reina!
Fugiu d'ací!

CHOR DER ELFEN

*Nachtigall, mit Melodei
sing' in unser Eiapopei,
daß kein Spruch,
kein Zaubерfluch
der holden Herrin schädlich sei.
Nun gute Nacht mit Eiapopei!*

ZWEITER ELFE

*Schwarze Käfer, uns umgebt
nicht mit Summen, macht euch fort!
Spinnen, die ihr künstlich webt,
webt an einem andern Ort!
Macht euch fort!*

CHOR DER ELFEN

*Nachtigall, mit Melodei
sing'in unser Eiapopei,
daß kein Spruch,
kein Zaubерfluch
der holden Herrin schädlich sei.
Nun gute Nacht mit Eiapopei!*

ERSTER ELFE

*Alles gut! Nun auf und fort!
Einer halte Wache dort!*

FINALE

CHOR DER ELFEN

*Bei des Feuers mattem Flimmern,
Geister, Elfen, stellt euch ein!
Tanzet in den bunten Zimmern
Manchen leichten Ringelreih'n! Singt
nach meiner Lieder Weise! Singet!
hüpfet! leise! leise!*

ERSTE ELFE

*Wirbelt mir mit zarter Kunst
Eine Not' auf jedes Wort;
Hand in Hand, mit Feengunst,
Singt und segnet diesen Ort.*

CHOR DER ELFEN

*Nun genug! Fort im Sprung!
Treff mich in der Dämmerung!*

COR DE FADES

Rossinyol, amb la teua melodia
agrunsa'ns en somnis
perquè cap maledicció,
cap conjur
amenace la nostra bondadosa senyora.
Bona nit i somnis dolços!

SEGONA FADA

Escarabats negres, pareu de brunzir
al nostre voltant, fugiu d'ací!
Aranyes que teixiu con artifici,
teixiu en un altre lloc!
Fugiu d'ací!

COR DE FADES

Rossinyol, amb la teua melodia
agrunsa'ns en somnis
perquè cap maledicció,
cap conjur
amenace la nostra bondadosa senyora.
Bona nit i somnis dolços!

PRIMERA FADA

Tot està en ordre! Ja se n'han anat.
Que un hi vigile.

FINAL

COR DE FADES

A prop del tènue fulgor del foc
situeu-vos, esperits i fades.
Danseu en els espais multicolors
algun ball fàcil en rogle.
Canteu al son de les meues cançons.
Canteu! Salteu! A pas silencios, silencios!

PRIMERA FADA

Que amb art refinat
voleie una nota sobre cada paraula.
Agafats de la mà, amb el favor de les fades,
canteu i beneïu aquest lloc.

COR DE FADES

Ja n'hi ha prou! Ràpid, fugiu d'ací!
Ens veurem a trenc d'alba!

Orquestra de València

Presidenta del Palau de la Música: Gloria Tello Company

Director del Palau de la Música: Vicent Ros Peydro

Director Titular i Artístic: Ramón Tebar

Director Honorari Perpetu: José Iturbi

Director Principal Invitat: Enrique García Asensio

Concertinos

Anabel García del Castillo
Enrique Palomares Chofre

Violins primers

Vladimir Katzarov
Esther Vidal Martí
Solistes

Pablo Ramis Pérez
Jean-Sébastien Simonet
Ajudes de Solista

Raúl Arias López
Joan Andreu Bella Arroyo
Josep Esteve Cortés
Ana Gómez Sánchez
Vicenta Lluna Llorens
Jordi Mataix Ferrer
Gerardo Navarro Hordán
Lluís Osca Pons
Manuel Segarra Martínez
Salvador Solanes Juan
Vicent Torres Ribes

Violins segons

Casandra Didu
Juan Carlos García Carot
Solistes

Marta Bazantova
Ajuda de Solista

Jenny Guerra Méndez
Julio Alberto Imbert Ramos
Jesús Jiménez Abril
Pilar Mor Caballero
Carmina Morellá Giménez
Julio Pino Pozo
Antonio Ruiz Navarro

Viols

Santiago Cantó Durá
Miguel A. Balaguer Doménech
Josep M. León Alcocer
Pilar Marín Peyrolón
Solistes

Isabel López Ribera
Eloïse Pinon Larraz
Ajudes de Solista

Traian Ionescu
Pilar Parreño Villalba
Víctor Portolés Alamá
Clotilde Villanueva Vallés

Violoncels

Iván Balaguer Zarzo
Mariano García Muñoz
Solistes

David Forés Veses
M.ª José Santapau Calvo
Ajudes de Solista

Sonia Beltrán Cubel
Carmen Cotanda Lafuente
M.ª Luisa Llopis Benlloch
María Martí Aguilar
Gustavo Ariel Nardi
Rasvan Neculai Burdin
Bernat Tortosa Teruel

Contrabaixos

Francisco Catalá Bertomeu
Javier Sapiña García
Solistes

Jesús Romero Redondo
Ajuda de Solista

José Juan Álvaro Corell
Julio Joaquín Hernández Montero
Cristina Lao Castillo
José Portolés Alamá
Francisco Roche Raga

Flautes

Salvador Martínez Tos
M.ª Dolores Vivó Zafra
Solistes

Anna Fazekas
Ajuda de Solista

M.ª Teresa Barona Royo
Flauti-Solista

Oboés

José Teruel Domínguez
Roberto Turlo Bernau
Solistes

Gracia Calatayud España
Ajuda de Solista

Juan Bautista Muñoz Gea
Oboé-Corn anglés Solista

Clarinetes

Enrique Artiga Francés
José Vicente Herrera Romero
Solistes

Vicent Alós Aguado
Clarinet-Requinto Solista

David Martínez Doménech
Clarinet baix Solista

Fagots

Juan Enrique Sapiña Riera
Solista

Pascual Sancho Sebastián
Ignacio Soler Pérez
Ajudes de Solista

Trompes

Santiago Pla Sánchez
María Rubio Navarro
Solistes

Antonio Benlloch Vázquez
Eduardo Bravo Vallés
Juan Ramón Gassó Blosca
Juan Pavía Font
Ajudes de Solista

Trompetes

Francisco J. Barberá Cebolla
Raúl Junquera Ación
Solistes

Francisco Marí Cabo
Ajuda de Solista

Trombons

Rubén Toribio Monteagudo
Solista

Julio Ibáñez Rodilla
Ajuda de Solista

Salvador Pellicer Falcó
Trombó baix Solista

Tuba

David Ilácer Sirerol
Solista

Arpa

Luisa Domingo Sanz
Solista

Timbals

Javier Equillor Valera
Solista

Percussió

Lluís Osca González
Solista

Josep Furió Tendero
Ajuda de Solista

Gerent:

José Manuel García Nestares

Subdirector de Música

i Director de l'OV:
Manuel Muñoz

Inspector:

Blanca Jover Peñalba

Coordinador:

Miguel Ángel Valiente Cuenca

Axii-Documentació:

Enrique Monfort Sánchez

Regidor:

Salvador Carbó Sisternes

Montadors:

Enrique Daud Sanchis
David Morales Gascó
Eugenio Murgui Payá

Coro Nacional de España

Director principal: David Afkham

Director del CNE: Miguel Ángel García Cañamero

Sopranos

Carmen Gurriarán Arias
(cap de corda de sopranos)
Irene Badiola Dorronsoro
Francesca Calero Benítez
Marta Clariana Muntada
Rita Coutinho Duarte Capela Morais*
Elisabet Culebras Alfaro*
Idoris Verónica Duarte Goñi
Yolanda Fernández Domínguez
Paloma Friedhoff Bello
Mª Esther Garralón García-Quismondo
Irene Garrido Moreno*
Patricia González Arroyo
Mª Isabel González González
Maria Agnieszka Grzywacz
Gloria Londoño Aristizabal
Ariadna Martínez Martínez
Sonia Martínez Palomino
Rosa Miranda Fernández
Elena Miró Fernández-Figueroa*
Catalina Moncloa Dextre
M^a de los Ángeles Pérez Panadero
Laia Prat Gibert*
Margarita Rodríguez Martín
Ana Mª Sánchez Moreno
Rosa María de Segovia García
Carolina del Solar Salas
Diana Kay Tiegs Meredith
Lara Velasco Bueno*

Joana Machado Pinto Thomé da Silva*
Helia Martínez Ortiz
Negar Mehravaran Golsefidi
Ainara Morant Amezaga
María Morella Cebrían*
Carolina Muñoz Torres
Beatriz Oleaga Ballester
Laura Ortiz Ballesteros
Adelaida Pascual Ortiz
Pilar Pujol Zabala
Rosa María Ramón Fernández
Ana María Ramos Liso
Ana Siles Jodar
María Ana Vassalo Neves Lourenço
Daniela Vladimirova Lazarova

Pianistes

Sergio Espejo Repiso
Jesús Campo Ibáñez

Arxiu Orquestra i Coro Nacionales de España

Rafael Rufino Valor
Víctor Sánchez Tortosa

* Cantants invitats per al present
programa

Contralts

Manuela Mesa Pérez
(cap de corda de contralts)
María José Alcázar Ortega*
Marta de Andrés Martín
Valentina Antón Nieto*
Mª Dolores Bosom Nieto
Marta Caamaño Hernández
Mª José Callizo Soriano
M^a del Mar Campo Domínguez
Ángela Castañeda Aragón
Inmaculada Egido García
Fátima Gálvez Hermoso de Mendoza
Vanessa Guzmán Pino*
Gema Hernández García*
Carmen Lominchar García
Sara López de la Torre*

Avanç

10 d'abril de 2019, dimecres. 19.30
SALA ITURBI

COR DE LA GENERALITAT VALENCIANA ESTIL CONCERTANT

Karl-Friedrich Beringer, director

A. Montesinos	Missa a 4 i a 8 veus (obertura)
J. Pradas	Magnificat en fa major
J. S. Bach	Cantata, BWV 34
J. B. Cabanilles	Corrente italiana
J. S. Bach	Magnificat, BWV 243

ABONAMENT 32

12 d'abril de 2019, divendres. 19.30
SALA ITURBI

María Rubio, trompa **ORQUESTRA DE VALÈNCIA** **James Judd**, director

Malcolm Arnold	Tam O'Shanter, op. 51 (obertura)
Voro García	Huellas líquidas
Felix Mendelssohn	Simfonia núm. 3 en la menor, op. 56

ABONAMENT 33